

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Talio bonorum à Christo promissa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Talio enim qualitatis est, non quantitatis. Et ad diuinam pertinet liberalitatem, vltra meritum præmia refundere; ad diuinam clementiam, citra condignum statuere pœnas. Ita que eadem mensurâ, non re, sed proportione remetietur. Proportione quidem, quia quò nos erga alios, vel seueriores, vel liberaliores fuerimus, hoc etiam erga nos seuerior, vel liberalior erit Deus; tamen si eius misericordia infinitis semper partibus maior sit nostrâ. Longè igitur maiora sunt præmia meritis nostris, quia *non sunt condigna pœsiones huius temporis ad futuram gloriam, qua reuelabitur in nobis, & quod in presenti est momentaneum, & leue tribulationis nostræ, æternum gloria pondus operatur in nobis.* Atque hoc quidem in altera fiet vita. Quoniam autem multi presentibus magis mouentur, quàm futuris, etiam huius vitæ quadam paratione nos vult regi noster legillator. Hinc illa reliquit oracula: *Omnia quaecumque vultis, vt faciant vobis homines, & vos facite illis. Hac est enim lex & Propheta.* Atque alibi, cum mandatum de Deo diligendo recitasset, subiunxit: *Secundum autem simile est huic: Diliges proximum tuum, sicut teipsum. In his duobus mandatis vniuersa lex pendet, & Propheta.* Mensura diligendi proximi, est amor quo nos volumus diligere: volumus autem nos maximè diligere, necesse est igitur, vt & proximum maximè diligamus. Neque dilectionis tantum est hæc regula, sed omnium etiam nostrarum actionum. *Omnia, ait, quaecumque vultis, vt faciant vobis homines, & vos facite illis.* Quibus verbis nos monet, vt tales simus in alios, quales in nos illos experimur. Id ipsum exprimunt & leges ciuiles, in quibus vulgare est illud: *Quod quisque ff lib. 2. tit. 2 L. 1. quod quisque iuris iuris in alterum statuit, ipse eodem jure vti debet. Hoc edictum, inquit Vlpianus, summam habet æquitatem, & sine cuiusquam indignatione iusta. Quis enim aspernabitur, idem jus sibi dici, quod ipse alijs dixit, vel dici effecit? Necesse est ergo, vt quod ipse quis in alterius persona æquè esse credidisset, id in ipsius quoq; persona valere patiatur.*

Coniugum par erat, vitâ dispar. Vxor pia, impius maritus. Vt ergo illa hunc Deo lucraretur, in talem modum Dei Matrem rogauit: O Dei & misericordiæ parens, Si tu meo, & ego tuo loco essem, quid, & quo pacto velles à me, pro te, orari, fierique? Id igitur nunc tu ora, & impetra pro me, proque impio meo coniuge. **Redne illum, obsecro, ab iniquitate & vsuris suis in viam iustitiæ,**

Rom. 8. 18.
2. Cor. 4. 17.
Vide S. Aug.
de Trin. lib. 20.
de ciuitate

Matth. 7. 12.
Luc. 6. 31.

Matth. 22. 38

Matth. 7. 12.

ff lib. 2. tit. 2
L. 1. quod
quisque iuris

II.

Ex Gemma
F. d. Vngari
Min. ser. 70.
Et Stemmat.
Mariano 117
Iunij.